

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף כ"א ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אלין. נהירו דנהיר באסוותא. רזא דכתיב ביצקב (בראשית לכ) ויזרח לו השמש וגו'. ודאי כד אתכליל בההוא פנות ערב. מכאן ולהלאה והוא צולע על ירכו. דא איהו נצח ישראל. על ירכו ירכו כתיב ולא ירכיו, דא דרגא רביעאה. דלא (קעא א) אתנבי בר נש מתמן עד דאתא שמואל, ועליה כתיב, (שמואל א טו) וגם נצח ישראל וגו', כדין אתקן דהוה חלשא מכד אסתפן יעקב אבינו בממנא דעשו. (תקונים כ"ה) ויגע בכף ירכו כד אתא לגבי דיעקב נטל תוקפא מההוא פנות ערב כדינא תקיפא. ויעקב הוה אתכליל ביה ולא יכיל ליה. וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו. נטל תוקפא כדינא מתמן. בגין (קמו א, קסו א, קעא א) דירכא איהו לבר מגופא. דיעקב גופא הוה, וגופיה הוה כליל ברזא דתרין דרגין ברזא דאקרי אדם. כיון דנטל תוקפא לבר מגופא, מיד ותקע כף ירך יעקב.

תרגום לעברית

שלישי, אור שכולל שני אלו, אור שמאיר ברפואה, סוד הכתוב ביצקב (בראשית לב) ויזרח לו השמש וגו'. ודאי כשנכלל באותו פנות ערב. מכאן ולהלאה והוא צלע על ירכו. זהו נצח ישראל. על ירכו, ירכו כתוב ולא ירכיו, זו דרגה רביעית, שלא התנבא איש משם עד שבא שמואל, ועליו כתוב (שמואל א טו) וגם נצח ישראל וגו'. אז נתקן

שְׁהִיָּה חֲלָשׁ כְּשֶׁהִסְתַּכֵּן יַעֲקֹב אֲבִינוּ עִם הַמַּמְנָה שֶׁל עֲשׂו. וַיַּגַּע בְּכַף יָרְכוֹ. כְּשֶׁבֶא אֲצֵל יַעֲקֹב, לָקַח כֹּחַ מֵאוֹתוֹ פְּנוֹת עָרֵב בְּדִין הַקֶּשֶׁה. וַיַּעֲקֹב הָיָה נִכְלָל בּוֹ וְלֹא יָכַל לוֹ. וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיַּגַּע בְּכַף יָרְכוֹ. לָקַח תִּקְוָה הַדִּין מִשָּׁם, בְּגִלְל שִׁירָה הוּא מִחוּץ לַגּוֹף. שִׁיַּעֲקֹב הָיָה גוֹף, וְגוּפוֹ הָיָה כָּלוּל בְּסוּד שֶׁל שְׁתֵּי דְרָגוֹת בְּסוּד שֶׁנִּקְרָא אָדָם. כִּיּוֹן שֶׁלָּקַח תִּקְוָה מִחוּץ לַגּוֹף, מִיד - וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב.

טקסט הזוהר

וְלֹא אֶתְנִיבִי בַר נֶשׁ מִתַּמָּן עַד דְּאֵתָא שְׁמוּאֵל. וְעַל דָּא נִצַּח יִשְׂרָאֵל כְּתִיב בֵּיהּ כִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ אֶתְנִיבִי מֵהוּדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה דְּכָתִיב (במדבר כז) וְנָתַתָּ מֵהוּדָה עָלָיו. הוּד. וְדָא דְרָגָא חֲמִישָׁאָה. נִצַּח יִרְכָּא שְׁמָאֵלָא דִּיַּעֲקֹב. וּבְגִין כַּךְ אֵתָא דוּד וְכִלְיָל לִיהּ בְּיַמִּינָא דְכָתִיב, (תהלים יו) נְעִימוֹת בְּיַמִּינָהּ נִצַּח. יַמִּינָהּ לָא כְּתִיב אֱלָא בְּיַמִּינָהּ. מֵאִי טַעְמָא אֶתְחַלֵּשׁ יִרְכָּא דִּיַּעֲקֹב, בְּגִין דְּאֶתְקַרַּב בֵּיהּ סִטְר מְסֻאָבָא וְנִקְיִט תּוֹקְפָא מְנִיָּה וְאֶתְעַכַּב עַד שְׁמוּאֵל, וְעַל דָּא (שמות קיא ע"א) אֵתָא לְאִדְכָּרָא דְדָא אִיהוּ יִרְכָּא דִּיִּשְׂרָאֵל דְּכָתִיב וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא כָּל מִלּוֹי הָווּ בְּדִינָא בְּשִׁירוּתָא וּבְסוּפָא.

תרגום לעברית

וְלֹא הִתְנַבֵּא אִישׁ מִשָּׁם עַד שֶׁבֶא שְׁמוּאֵל, וְעַל זֶה נִצַּח יִשְׂרָאֵל כְּתוּב בּוֹ, כִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ נִתְנַבֵּא מֵהוּדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, שְׁכָתוּב (במדבר כז) וְנָתַתָּ מֵהוּדָה עָלָיו. הוּד. וְזוֹ דְרָגָה חֲמִישִׁית. נִצַּח - יָרֵךְ שְׁמָאֵל שֶׁל יַעֲקֹב. וְלָכֵן בָּא דוּד וְכִלְיָל אוֹתוֹ בְּיַמִּין, שְׁכָתוּב (תהלים טז) נְעִימוֹת בְּיַמִּינָהּ נִצַּח. יַמִּינָהּ לֹא כְּתוּב אֱלָא בְּיַמִּינָהּ. מָה הַטַּעַם נִחְלָשָׁה יָרֵךְ יַעֲקֹב? בְּגִלְל שֶׁהִתְקַרַּב אֵלָיו צִד הַטְּמְאָה וְלָקַח מִמֶּנּוּ כֹחַ, וְהִתְעַכַּב עַד שְׁמוּאֵל. וְעַל זֶה בָּא לְהַזְכִּיר שֶׁהוּא יָרֵךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁכָתוּב וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כָּל דְּבָרָיו הָיוּ בְּדִין בְּרֵאשִׁית וּלְבִסוּף.

ותו קודשא בריך הוא כליל ליה לבתר בהוד. אימתי לבתר דמשה מלכין. ועל דא שקיל איהו (תרומה קמח ע"א) כמשה ואהרן. מה משה ואהרן בתרין סטרין דלעילא, אף הוא לתתא כגוונא דאנון תרין סטרי. ומאן אנון. נצח והוד. כגוונא דמשה ואהרן דלעילא. וכלהו דרגין אחידן דא בדא דכתיב, (תהלים צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. דהא שית סטרין אתכלילו ואחידן דא בדא.

תרגום לעברית

ועוד, שהקדוש ברוך הוא כלל אותו אחר כך בהוד, מתי? לאחר שמשה מלכים. ועל זה הוא שקול כמשה ואהרן. מה משה ואהרן בשני צדדים שלמעלה - גם הוא למטה כמו שאותם שני הצדדים, ומי הם? נצח והוד, כמו שמשה ואהרן שלמעלה. וכל הדרגות אחוזות זו בזו, שכתוב (שם צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. שהרי ששה צדדים נכללו ואחוזות זו בזו.

טקסט הזוהר

כמה דאלין אחידן משה ואהרן ושמואל, אוף הכי אחידן (ס"א דא בדא) יעקב משה ויוסף. יעקב מאריה דביתא. מית יעקב נטל משה ביתא ומני לה בחייו. יוסף על ידי דיעקב ומשה הוה צדיק. (ותרווייהו לא שמשו ביתא אלא ביוסף בגין דהוה צהק).

תרגום לעברית

כמו שאלה אחוזים, משה ואהרן ושמואל - כך גם אחוזים יעקב משה ויוסף. יעקב בעל הבית. מית יעקב - נטל משה את הבית, וצוה אותה בחייו. יוסף על ידי יעקב ומשה הוה צדיק. [ושניהם לא שמשו הבית אלא ביוסף, בגלל שהיה צדיק].

יעקב ביוסף נטל ביתא דכתיב, (בראשית לז) אלה תולדות יעקב יוסף. משה לא שמש בזה עד דנטל ליה ליוסף. כד נפקת שכינתא מן גלותא לא יכיל לאזדוגא בזה אלא ביוסף דכתיב, (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. אמאי כתיב עמו. אלא גופא לא אזדוג בנוקבא עד דאזדוג בהדי ברית. ועל דא משה נטל ליה ליוסף עמיה. כיון דהוה עמיה שמש בנוקבא כדקא יאות. ובגין כך יעקב משה ויוסף כחדא אזלי.

תרגום לעברית

יעקב ביוסף לקח את הבית, שכתוב (בראשית לז) אלה תולדות יעקב יוסף. משה לא שמש בזה עד שלקח אותו את יוסף. כשיצאה השכינה מהגלות, לא יכול להזדוג בזה, רק ביוסף, שכתוב (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו. למה כתוב עמו? אלא גוף לא מזדוג בנקבה עד שמזדוג עם הברית. ועל זה משה לקח לו את יוסף עמו. כיון שהיה עמו, שמש בנקבה כראוי. ולכן יעקב משה ויוסף הולכים כאחד.

טקסט הזוהר

יעקב מית וגופיה אעלו ליה בארעא קדישא. יוסף מית גופיה לא אתקבר בארעא קדישא אלא גרמוי. משה (מית) לא האי ולא האי. אמאי. אלא יעקב בעלה קדמאה דמטרוניתא הוה. מית יעקב אזדוגא ביה במשה. ובעוד דהוה משה בהאי עלמא מני לה כדקא יאות ואיהו הוה בעלה תננינא. יעקב אעילו ליה לארעא קדישא גופיה שלים בגין דאיהו גופא. יוסף גרמוי ולא גופיה בגין דגרמין אנון חיילין ומשריין דלעילא וכלהו נפקי מהוה צדיק. וצדיק צבאות אקרי. מאי טעמא, בגין דכל צבאות ומשריין עלאין מניה נפקין. ועל דא גרמוי דאנון צבאות אעלו בארעא.

יעקב מת, וגופו הכניסו אותו לארץ הקדושה. יוסף מת, גופו לא נקבר בארץ הקדש, אלא עצמותיו. משה [מת] - לא זה ולא זה, למה? אלא יעקב בעלה הראשון של הגבירה היה. מת יעקב - הזדווגה במשה. ובעוד שמשו היה בעולם הזה, צוה אותה כראוי, והוא היה בעלה השני. את יעקב הכניסו לארץ הקדושה כשגופו שלם, בגלל שהוא גוף. יוסף - עצמותיו ולא גופו, בגלל שעצמות הם צבאות ומחנות שלמעלה, וכך יוצאים מאותו צדיק. והצדיק נקרא צבאות. מה הטעם? בגלל שכל צבאות ומחנות עליונים יוצאים ממנו, ועל זה עצמותיו, שהן צבאות, נכנסו לארץ.

טקסט הזוהר

משה היה לבר ולא עאל תמן לא גופיה ולא גרמוי אלא אעלת שכינתא בארעא. ברת דמית משה ואתהדרת לבעלה קדמא ודאי איהו יעקב. מכאן נוקבא דאתנסיבת בתרין, ביהוא עלמא אהדרת לקדמא. משה היה לבר כיון דבעלה קדמא היה בארעא.

תרגום לעברית

משה היה בחוץ, ולא נכנס לשם לא גופו ולא עצמותיו. אלא נכנסה השכינה לארץ. אחר שמשו מת וחזרה לבעלה הראשון, ודאי הוא יעקב. מכאן נקבה שנשאת לשנים באותו העולם, היא חוזרת לראשון. משה היה בחוץ, כיון שבעלה הראשון היה בארץ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

משה זכה בחייו מה דלא זכה ביה יעקב. יעקב שמש ביה ביהוא עלמא, משה ביהאי עלמא. ואי תימא דגריעו דמשה הוה. לאו הכי. אלא כד נפקי ישראל ממצרים מסטרא דיובלא הוה. וכל אנון שתין רברבן מעלמא עלאה הוה.

מֹשֶׁה זָכָה בְּחַיָּיו מֵהַ שְׁלֹא זָכָה בּוֹ יַעֲקֹב. יַעֲקֹב שָׁמַשׁ בָּהּ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם, וּמֹשֶׁה בְּעוֹלָם הַזֶּה.
וְאִם תֹּאמַר שֶׁזֶה הָיָה הַחֲסָרוֹן שֶׁל מֹשֶׁה - לֹא כֵּן! אֲלֹא כְּשִׁיזְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, מִצַּד
הַיּוֹבֵל הָיָה, וְכָל אוֹתָם שְׂשִׁים רַבּוֹא הָיוּ מֵעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. וּבְאוֹתָהּ הַדְּמוּת הָלְכוּ בַּמִּדְבָּר,
וְאַחַד מֵהֶם לֹא נִכְנַס לָאָרֶץ, אֲלֹא בְּגִיָּהֶם תּוֹלְדוֹתֵיהֶם כְּרֹאוּי, שֶׁהֵם תְּקוּן הַלְכָּנָה, וְכָל
מַעֲשֵׂי הָאָרֶץ הָיוּ תְּקוּן הַלְכָּנָה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.